

4 DE WERELDFIETSER

2022

tijdschrift voor fietsreizigers

TE VEEL SNEEUW

Voorjaarsverrassing in de Ardèche

GROOT, GEEL EN GASTVRIJ

Door de bloedhete Tharwoestijn

ONTMOETINGEN | THEMA

Van kers op de taart tot je reinste nachtmerrie

fietsers onderweg

TEKST HERMAN KOPPELMAAN

● Stefanie Van Broeck en Niels Weltens

zijn naar Noorwegen gefietst, waar ze de boot hebben genomen naar IJsland, met een tussenstop van een paar dagen op de Faeröereilanden ('we vinden amper woorden om de schoonheid te omschrijven'). In IJsland fietsen ze drie weken, waarna ze oversteken naar het Amerikaanse continent. Ze genieten van de Icefields Parkway, een van de mooiste wegen in Noord-Amerika. Dan komt een grote uitdaging in zicht: de Great Divide Mountain Bike Route, 4400 kilometer tot aan de Mexicaanse grens. Hun uiteindelijke doel is Patagonië.

www.roadstomovement.com

[Roads to Movement](#)

● Jonathan van Nieulande

fietst van Alaska naar Patagonië. Na honderd dagen maakt hij de balans op. 'Ik ben nog nooit zo lang als nu weg geweest uit België. 100 dagen geleden begonnen boven de poolcirkel in het hoge noorden van Alaska. Nu 6300 kilometer verder bijna in Yellowstone National park. Ik heb al zoveel gezien en geleerd! Mensen kunnen echt zo fantastisch zijn voor elkaar! Ik voel me echt gelukkig dat ik leef en ben ontzettend dankbaar dat ik dit kan doen. Op naar de volgende 100 dagen!' Jonathan schrijft beeldend over zijn belevenissen, bijvoorbeeld over zijn ontmoeting met een beer die zich niet houdt aan de gedragscode voor beren en hem letterlijk de schrik van zijn leven bezorgt.

www.cyclingthroughlife.be

[cycling.through.life](#)

[Cycling through life](#)

In Fietsers onderweg wijzen we je op boeiende blogs van fietsreizigers. Vertrek je binnenkort voor een lange of korte reis en hou je een blog bij, laat het ons dan weten via redactie@tijdschriftwereldfietser.nl of redactie@vakantiefietser.be.

● **Erik Sierveld** fietst al bijna een jaar in Zuid-Amerika en hij heeft als einddoel Ushuaia. Het aardige aan zijn verhalen is dat ze regelmatig beschouwend van aard zijn. Zo beschrijft hij hoe hij omgaat met 'mentale dipjes': 'Mijn primaire reactie is om als een bezetene te gaan fietsen en eindeloos kilometers weg te trappen, net zolang tot ik van pure vermoeidheid niet meer weet waarom ik ook alweer zo down was.' Erik post op zijn Facebookpagina regelmatig filmpjes die een mooi beeld geven van zijn fietstocht. Wat opvalt is met hoe weinig bagage hij onderweg is.

[Erik Sierveld](#)

● Eetke Bakker

is in het voorjaar vertrokken 'met een tentje achterop' richting China. Aangekomen in Iran bedenkt ze zich en besluit ze naar Oeganda te gaan en van daar richting Zuid-Afrika te fietsen. Ze schrijft bij voorkeur over mensen die ze tegenkomt. In Oeganda raakt ze bijvoorbeeld bij een school in gesprek met een groep meisjes. 'Seven girls are watching me while I wash myself and brush my hair. One of them, I think she is the oldest, is the spokesperson. One by one, the little girls whisper something in her ear, all giggling. She then tells me: "This girl says you look very clean", and "this girl says you have nice hair", and then finally: "This girl says she wants to be your daughter." My heart breaks a little.'

www.eelkebakker.com

[eelke_bakker](#)

● Onder het motto 'one year on a bike' zijn moeder en dochter **Marleen** en **Mary Verschuieren** in het voorjaar vertrokken, op weg naar Azië. In landen als Oezbekistan, Kazachstan en Kirgizië blijken ze een bezienswaardigheid te zijn. 'We passeren dorpjes waar we alweer overal mee op de foto gaan. Voor de vrouwen poseren we graag. Soms is het lastig als een exotische vogel hier door te fietsen. We zijn werkelijk vaak de eerste toeristen die de inwoners in hun dorp zien passeren.' In staccatostijl doet Marleen verslag van hun belevenissen.

[MarleenVerschuieren2](#)

● **Evelien Borghgraef** maakt een lange reis naar het oosten. In Turkije krijgt ze dagelijks de vraag of ze getrouwd is. Meestal stellen mannen die vraag en die krijgen een duidelijk antwoord. Als in een gezelschap van vijf vrouwen dezelfde vraag wordt gesteld, twijfelt ze even. 'Toch beslis ik om ja te zeggen. Het is een dorp in de bergen, in het oosten van Turkije. Ze zullen hier zeer gelovig zijn en ik wil hen niet shockeren. Dus ik ben getrouwd.' Maar dan komen de vervolgvragen: hoe lang al, en waar is hij dan? 'Ik hoor mijzelf vertellen dat ik 2 jaar getrouwd ben, dat mijn man in België is, maar dat hij gaat vliegen naar Georgië en we vanaf daar samen zullen fietsen. Ik vind het lastig dat ik zo een verhaal moet ophangen, maar eens je bent begonnen, moet je verder doen.'

[Evelien Borghgraef](#)

● Audrey Hensels en Eloy Hoofs

hadden hun baan opgezegd en hun appartement ontrend toen ze hun geplande wereldreis in 2020 moesten uitstellen, om bekende redenen. In april van dit jaar lukt het wel en vertrekken ze richting Azië. Over de Turkse gastvrijheid hadden ze al veel gehoord, maar de werkelijkheid overtreft hun verwachtingen. 'The people of this country are just amazing. We have never experienced so much hospitality in a country before. We drink more çay (tea) than ever, every 1 km or even less we are offered çay with cookies, fruits, meals or even places to stay.' Via filmpjes kunnen volgers meegenieten van hun tocht.

www.thisishowweroll.nl

[audreyhensels_thisishowweroll](#)

● **Robin Vanhoutte** ondervindt dat het geen pretje is om midden in de zomer in Kazachstan fietsen: je moet dagelijks minstens tien liter water meenemen, dat water is veertig graden als je het drinkt, bijna nergens is schaduw en hoewel de steppe wel mooi is, is dat ook het enige wat je duizenden kilometers lang ziet. Robin besluit een stuk over te slaan en de trein te nemen. Maar ook dat is afzien, 48 uur lang. 'With 45°C outside, with no air-conditioning inside, it's like an oven (...) Almost like in a moving prison, we could only get out 5 minutes at very few stations, where water and food was available.'

[Wheel be all ride](#)

[RobinVanhoutte2](#)

